

haft denne Valutahistorie. Det reelle Prisfald taget paa denne Maade fra den 1. Juni til den 1. December i Aar udgør saaledes for Smør og Mælk 59 pCt., for Ost 51 pCt., for Slagtekvæg 28 pCt. og for Æg 28 pCt., og sammenligner man Priserne den 1. December 1925 med Priserne den 1. December 1924, udgør Prisfaldet i Løbet af dette Aar for Smør og Mælk 34 pCt., for Ost 33 pCt., for Slagtekvæg 31 pCt. og for Æg 24 pCt.

Jeg har nævnt, at Mælkenoteringen, det vil sige de Priser, som Landmændene opnaar for Mælk, de leverer til Byerne, bevæger sig automatisk i Forhold til Smørpriserne, men der er som bekendt meget stor Forskel paa den Pris, Landmændene faar for Mælken, og den Pris, Forbrugerne maa betale. For Mælk leveret til Forbrug i København var den gennemsnitlige Pris ved Stalddøren i Juli Kvartal 1925 24 Ø. pr. Liter, medens Forbrugerne i København maatte betale 47 Ø. pr. Liter. Omkostningerne ved Fordelingen udgjorde altsaa 23 Ø. pr. Liter eller 97 pCt. af det, Landmændene fik for Mælken. Det kunde maaske i den Forbindelse have Interesse at oplyse, at Mælkeprisen i Aarhus i samme Kvartal laa 14 Ø. lavere pr. Liter end i København, medens Stalddørprisen kun var 2 Ø. lavere pr. Liter. Der kunde man altsaa nøjes med mindre Avance for Udbringelsen. Omkostningerne ved Fordelingen der er altsaa, om man kan sige saaledes, „kun“ 50 pCt., medens de er 97 pCt. her i København. Jeg vil ogsaa minde det ærede Medlem om, at en stor Del af Københavns Forsyning med Mælk sker gennem Arbejdernes, jeg ved ikke, om jeg skal sige kooperative Foretagende, Mælkeriet „Enigheden“, men saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, tager dette Arbejdernes Mejeri de samme Priser, som de øvrige Forretninger gør. Til Sammenligning skal jeg anføre, at i Silkeborg udgør Forskellen i Prisen fra Producenten af Mælk til Forbrugeren 30 pCt. Det vilde være rimeligt, at det ærede Medlem gjorde det til Genstand for et næjere Studium, om der ikke kunde være Mulighed for, at den Omstændighed, at f. Eks. Mælk koster Forbrugerne her i København omtrent dobbelt saa meget som den Pris, Landmanden faar for den, skyldes andre Aarsager end, at Landmanden tager for høj en Pris; i bekræftende Fald vilde det ærede Medlem maaske vende sin Kritik et andet Sted hen. For øvrigt er det vel ogsaa saadan, at Detailpriserne for andre Levnedsmidler just ikke har fulgt med Nedgangen i Engrospriserne; Statistisk Departement oplyser, at Detailpriserne i Oktober dog udviser en Nedgang for næsten

alle Varer fra Juli til Oktober. Mel er f. Eks. faldet 30 pCt., Rugbrød 26 pCt., Sigtebrød 20 pCt., Franskbrød 15 pCt., Sukker 15—19 pCt., Margarine 12—15 pCt., Okse- og Kalvekød 13—19 pCt. — det tyder altsaa paa, at Slagterne maa tjene nogenlunde godt herinde —, Smørret er faldet 2 pCt., og Æg har ikke været Genstand for saa stærk en Stigning som normalt paa denne Aarstid. I Hovedstadens Brugsforenings Medlemsblad for Oktober d. A. hævdes det ogsaa, at Prisen for de vigtigste Husholdningsvarer er gaaet ned med ca. 20 pCt. fra Juli til Oktober, og at i November er Prisfaldet fortsat. Jeg vil blot gøre opmærksom paa dette, for at det ikke skal staa uimodsagt, at det er Landbruget, der holder saa høje Priser oppe, hvad Landbruget slet ikke kan, eftersom Landbruget slet ikke har nogen Indflydelse paa Priserens Størrelse, da de bliver sat paa et helt andet Sted, er undergivet den frie Konkurrence. Det var vistnok godt, om alle Varer kom ud for den Skærsild, som det er at faa Prisen fastsat paa Verdensmarkedet; saa vilde man nok være fri for at høre Tale om, at Landbruget tager de og de Priser og holder de og de Priser oppe; det er jo ganske hen i Vejret.

Nu foreslaas der her fra Regeringens Side en Priskontrol, hvortil der jo skal knyttes en ny Prisreguleringskommission, der nu til en Forandring kaldes et Raad. Jeg har imidlertid ikke nogen Tro til, at en saadan Foranstaltning vil hjælpe noget, vi har jo Erfaringer herom fra Krigen, og Sagen stiller sig saamænd ikke anderledes her i dette Forhold; for naar et saadant Raad skal til at undersøge, hvad der tjenes i visse Virksomheder, saa bliver det vel nødt til at gaa samme Vej, som Prisreguleringskommissionen maatte gaa, og kan ikke gaa ud fra andet end, at alle Virksomheder dog skal have Lejlighed til at tjene saa meget, at de kan eksistere, d. v. s. at de Virksomheder, der arbejder daarligst og dyrest, bliver lagt til Grund, hvorefter der paa vedkommende Produkt bliver fastsat en vis passende Fortjeneste, hvilket vil have til Følge, at alle de Virksomheder, der arbejder godt og solidt, og som har en forholdsvis billig Produktion, vil komme til at tjene ganske urimeligt og vil kunne tage Priser for deres Varer, der er meget højere end for nødvendigt, til Skade for Forbrugerne, der jo maa betale Gildet. Jeg tror, det i Stedet for saadan at bilde sig ind, at man kan kontrollere alle mulige Ting, al Handel, er meget bedre at stræbe hen imod at give Konkurrencen frit Løb paa den Maade, at man,